24 d'agost: Sant Bartomeu, apòstol

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,45-51): En aquell temps, Felip troba Natanael, i li diu: «Aquell de qui escriviren Moisès en la Llei i els Profetes, l'hem trobat: Jesús, fill de Josep, de Natzaret». I li diu Natanael: «¿De Natzaret en pot sortir res de bo?». Li diu Felip: «Vine i ho veuràs». Veié Jesús Natanael que se li atansava, i diu d'ell: «Aquí teniu veritablement un israelita en qui no hi ha engany». Li diu Natanael: «D'on em coneixes?». Respon Jesús, i li diu: «Abans que Felip et cridés, quan eres sota la figuera, et vaig veure. Li respon Natanael: «Rabbí, tu ets el Fill de Déu, tu ets rei d'Israel!». Respon Jesús, i li diu: «Perquè t'he dit: t'he vist sota la figuera, creus? En veuràs de més grans que aquestes». I li diu: «En veritat, en veritat us dic: veureu obert el cel, i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Vine i ho veuràs»

Dr. Christoph BOCKAMP
(Bonn, Alemanya)

Avui celebrem la festa de l'apòstol sant Bartomeu. L'evangelista sant Joan relata la seva primera trobada amb el Senyor amb tanta vivacitat que se'ns fa fàcil d'endinsar-nos en l'escena. Són diàlegs de cors joves, directes, francs... divins!

Jesús troba Felip casualment i li diu «segueix-me» (Jn 1,43). Poc després, Felip, entusiasmat per l'encontre amb Jesucrist, cerca el seu amic Natanael per tal de comunicar-li que —finalment— ha trobat aquell que Moisès i els profetes esperaven: «Jesús, fill de Josep, de Natzaret» (Jn 1,45). La resposta que rep no és entusiasta, sinó escèptica: «¿De Natzaret en pot sortir res de bo?» (Jn 1,46). A gairebé tot el món passa quelcom semblant. És freqüent que a cada ciutat, a cada poble hom pensi que de la ciutat, del poble veí no pot eixir res que pagui la pena... allí tots serien ineptes... I a l'inrevés.

Felip, però, no es desanima. I, ja que són amics, no dóna més explicacions, sinó que diu: «Vine i ho veuràs» (Jn 1,46). Va, i la seva primera trobada amb Jesús és el moment de la seva vocació. Allò que aparentment és una casualitat, en els plans de Déu, estava llargament preparat. Per a Jesús, Natanael no és un desconegut: «Abans que Felip et cridés, quan eres sota la figuera, et vaig veure» (Jn 1,48). De quina figuera? Potser era un lloc preferit de Natanael on solia dirigir-se quan volia reposar, pensar, romandre

sol... Malgrat que sempre sota l'amorosa mirada de Déu. Com tots els homes, en tot moment. Però per tal d'adonar-se d'aquest amor infinit de Déu a cadascú, per tal d'ésser conscient que és a la meva porta i crida necessito una veu externa, un amic, un “Felip” que em digui: «Vine i ho veuràs». Algú que em porti al camí que sant Josepmaria descrivia així: Cercar Crist; trobar Crist; estimar Crist.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «‘Vine i veuràs’. A aquesta invitació, Natanael, tot abandonant la figuera de la llei, l’ombra de la qual li impedia rebre la llum, va arribar a aquell qui va assecar les fulles de la figuera, de la figuera estèril. Per aquest motiu, la Paraula va donar testimoni d’Ell, dient que era un autèntic israelita» (Sant Gregori de Nissa)

- «Com hem d’anar al Senyor? Així, amb la nostra veritat de pecadors? Amb confiança, també amb alegria, sense maquillar-nos. Mai hem de maquillar-nos davant de Déu. Hem d’anar amb la veritat» (Francesc)

- «Els àngels són criatures espirituals que glorifiquen Déu sense parar i serveixen els seus designis salvífics sobre les altres criatures: ‘Els àngels concorren a tot allò que és bo per a nosaltres’» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 350)